

מ"ת 4004/16 - מדינת ישראל נגד סאמי אבו רביעה (עציר) - בעצמו, עבד אללה אבו גאליון (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 4004-16 מדינת ישראל נ' אבו רביעה (עציר) ואח' 3 בנובמבר 2016

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י באת-כוחה גב' מיכל דוידאן (פמ"ד)

נגד

המשיבים

1. סאמי אבו רביעה (עציר) - בעצמו
  2. עבד אללה אבו גאליון (עציר) - בעצמו
- ע"י בא-כוחם עו"ד רמי שלבי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים במשפטם על רקע כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע, ייצוא, ייבוא מסחר והספקה והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

1. על-פי החלק הכללי לכתב האישום, בין החודשים אוגוסט 2015 ועד ספטמבר 2016 פעל נ.פ. כסוכן סמוי (להלן: **הסוכן**) בשירות משטרת ישראל במטרה להילחם בתופעת ייבוא וסחר בסמים, עובדה אשר לא הייתה ידועה למשיבים. במסגרת הפעלתו של הסוכן ע"י משטרת ישראל, הושכרה עבורו דירה ברח' תל חי 9 באשדוד (להלן: **הדירה**). במסגרת הפעלתו ע"י משטרת ישראל, נהג הסוכן לקיים מפגשים עם המשיבים ואף לשוחח עמם בטלפון מספר רב של פעמים במטרה לייבא סמים ואף לסחור בהם.

2. על-פי העובדות בכתב האישום, **בתאריך 21.10.2015** התקשר אל הסוכן חנייה אלמקייס ומסר לו כי משיב 1, אותו פגשו בעבר, מעוניין בקשר עמו. כעבור מספר דקות קיבל הסוכן שיחת טלפון מהמשיב 1 אשר ביקש כי הסוכן יגיע לבאר שבע. בהמשך משיב 1 ואדם שזהותו אינה ידועה למשטרה נפגשו עם הסוכן בבאר שבע וקשרו קשר לייבא סמים ולסחור בהם. במסגרת הקשר ולשם קידומו, במועד ובמקום הנ"ל, משיב 1 הציע לסוכן שיעבוד איתו ישירות. כמו כן, עניין את הסוכן ברכישת 250 קילו סמים מסוג הידרו והציע לייבא 3 קילו סמים מסוג קוקאין מדרום אמריקה לירדן אשר יתחלקו בין הסוכן, משיב 1 ואדם מדרום אמריקה שזהותו אינה ידועה למבקשת. עוד שוחחו משיב 1 והסוכן לגבי המחירים **והסוכן אמר למשיב 1 שימסור כתובת למשלוח.**

בתאריך 29.10.2015 במסגרת הקשר ולשם קידומו, משיב 1 ואדם שזהותו אינה ידועה למבקשת נפגשו עם הסוכן באשדוד, **הסוכן קיבל ממשיב 1 שני פתקים עם שתי כתובות בירדן** אליהן יש לשלוח את הסמים והמשיב 1 הציע לשלוח את הסמים בפחים של צבע ושאל לגבי עלות משלוח של 5 קילו קוקאין לכל כתובת.

בתאריך 31.10.2015 המשיב והאחר נפגשו עם הסוכן באשדוד, ובשיחה שהתנהלה במסגרת הקשר ולשם קידומו, ובעת שהמשיב 1 והסוכן לבדם, הציע משיב 1 להשתמש בחברה גדולה שמייבאת קונטיינרים מחו"ל, הציע שישקיעו ב-10 קילו סם מסוכן מסוג קוקאין מתוך 30 קילו שעתידים לייבא וכן שוחחו לגבי העלויות והמחירים. **בתום המפגש קבעו להיפגש למחרת עם בחור שהוא המקשר לחברה לקבלת פרטים מדויקים.**

בתאריך 1.11.2015 לאחר שתיאמו להיפגש בטלפון, נפגשו משיב 1 והסוכן בבאר שבע ונסעו לביתו של המשיב 1 בכסיפה. **במעמד האמור לעיל, אמר משיב 1 לסוכן כי למפגש יגיע משיב 2 המעוניין גם הוא לחבור לקשר ולייבא סמים.** בהמשך לאמור הגיע משיב 2 למפגש, והשלוחה שוחחו על ייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין, על כמויות, מחירים, דרכי הסלקה והעברה. משיב 2 הציע עצמו כעוסק בסמים והציע לייבא סמים באמצעות חברה גדולה המייבאת צבע וברזל מברזיל. משיב 2 הציע כי ייבאו בתחילה 30 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין כעסקת ניסיון ואם זו תצלח, בהמשך ייבאו 600 ק"ג. בהמשך לאמור לעיל, נפגשו הסוכן והמשיבים במועדים שונים ושוחחו על ייבוא הסמים, על כמויות ומחירים של סמים, עלות הברחתם וייבואם.

בתאריך 20.11.2015 המשיבים מגיעים לדירת הסוכן באשדוד. משיב 2 עדכן כי נתפסו לו סמים מסוג מריחואנה באשקלון ושהפסיד כסף רב ולכן אין לו כסף להשקיע בייבוא הסמים. הסוכן שאל את משיב 1 לגבי חלקו, משיב 1 ענה שהוא מושקע בסמים בירדן וכרגע אין לו מזומנים. למרות זאת ציינו המשיבים בפני הסוכן כי אינם מעוניינים לבטל את העסקה הנרקמת.

בתאריך 24.11.2015 משיב 1 הגיע לדירתו של הסוכן באשדוד, הציע שייבאו 10 קילו סם מסוכן מסוג קוקאין והוא ומשיב 2 ישלמו עבור 8 קילו קוקאין, והבטיח כי יביא את הכסף עבור הייבוא, סך של כ-60,000 דולר בשבת. המשיב 1 שאל את הסוכן אם הוא מכיר לקוחות לרכוש סם מסוכן מסוג קנביס הידרו במחיר של 53,000 ₪ לקילו ונתן לסוכן דוגמה של קנביס מסוג הידרו במשקל של 1.1 גרם כשהוא מציין כי מחיר הובלה של סמים מסוג קנביס הידרו הינו 2,000 ₪.

בתאריך 1.12.2015 פנה הסוכן למשיב 1 וביקש לרכוש סם מסוכן מסוג קנביס הידרו במשקל של קילו אחד, ומשיב 1 הסכים לספק את הסמים במחיר של 52,000 ₪.

בתאריך 2.12.2015 משיב 1 הגיע לדירתו של הסוכן באשדוד. בדירה וידא כי בידי הסוכן הכסף לתשלום עבור הסם והשניים נסעו לצומת עד הלום ברכבו של משיב 1 מסוג יונדאי, שם פגשו את משיב 2 שהיה ברכבו מסוג מזדה. משיב 2 נסע אחרי רכבו של משיב 1 והסוכן עד לביתו של הסוכן. משיב 2 הוציא מהרכב שקית גדולה אותה שם בתוך תיק והמשיבים והסוכן עלו לדירתו של הסוכן. בדירה מסרו שלא כדין המשיבים לסוכן את השקית אשר הכילה סם מסוכן מסוג קנביס הידרו במשקל של קילו, ובתמורה לסם שילם הסוכן למשיב 2 סכום של 52,000 ₪.

בתאריך 10.1.2016 משיב 2 נפגש עם הסוכן בקניון בצומת עד הלום, והם שוחחו על ייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין, דרכי

הסלקה, מחיר הסמים ונתיבי הברחה.

3. בא-כוח המשיבים הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של סחר בסמים, וביחס לשני המשיבים, ובאשר לעבירה של קשירת קשר לבצע פשע טען כי התשתית הראייתית ביחס לעבירה זו אינה מקימה עבירה של קשירת קשר שכן לכל היותר מדובר ב"דיבורים" באוויר, אין גמירות דעת ואין הסכמה. לטענתו, בבחינת הפגישות שנערכו בין המשיבים לבין הסוכן אין ירידה לפרטים ספציפיים, אין תאריכים, ובכל פגישה עולה רעיון אחר, אולם הסכמה ומסוימות לא נמצא, וניתן לומר כי מדובר בהתרברבות של המשיבים, אשר התנהגו כמו חובבנים.

4. באת-כוח המבקשת מצידה טענה כי במפגשים והשיחות שבין הסוכן והמשיבים יש כדי להקים את עבירת הקשר, הן במישור העובדתי והן במישור המשפטי. אשר למישור העובדתי, הפנתה לעובדה שהמשיב 1 יצר קשר עם הסוכן ביום 22.10.15, מבקש מהסוכן לעבוד מולו באופן ישיר, ומציע לו עסקה במסגרתה הם יבאו יחד 3 ק"ג קוקאין מדרום אמריקה לירדן, כשבהמשך, ביום 5.11.15 שוב יוצר קשר משיב 1 עם הסוכן, מבקש להיפגש איתו, ומוסר לידיו שני פתקים עם כתובות אליהן יישלחו הסמים, כשבגדר אותה פגישה שוחחו גם על השיטה בה יועברו הסמים לאותן כתובות שמסר משיב 1 לסוכן, לרבות הצעתו של משיב 1 לשלוח את הסמים בפחים של צבע. עוד המשיכה והפנתה למפגשים הנוספים בין הסוכן לבין משיב 1, מפגשים אותם יזם המשיב 1, ועל מנת לקדם את הקשר ביניהם לייבא סמים מדרום אמריקה. אשר למשיב 2 טענה כי זה הצטרף לחלק מהמפגשים אליו הועברו בסופו של דבר פתקים עם מספרי טלפון וכתובות מיילים, מה שמלמד על גמירות דעת של השניים.

5. בא-כוח המשיבים לא חלק על העובדות והראיות בתיק. עיקר טענתו ביחס לעבירה של קשירת הקשר הינה כי אין באותה תשתית ראייתית עליה עמדה באת-כוח המבקשת במהלך הדיון, וכעולה מחומר החקירה, כדי להקים את יסודות העבירה. לאחר שעיינתי בחומר החקירה אין בידי לקבל את טענות בא-כוח המשיב לפיהן מדובר ב"דיבורים באוויר", כשסופם של אותם דיבורים לא הוליד דבר וחצי דבר.

6. אין חולק כי משיב 1 הוא זה שיצר קשר טלפוני עם הסוכן ביום 29.10.15. אין חולק כי ביוזמתו של משיב 1 נפגשו השניים יחד עם אחר שהצטרף למשיב 1 בבאר שבע, ובמסגרת השיחה ביניהם הציע משיב 1 לסוכן שיעבוד איתו ישירות, והציע לו לייבא ביחד 3 ק"ג סמים מסוג קוקאין מדרום אמריקה לירדן.

כעולה מעובדות כתב האישום ועיון בחומר הראיות נמצא כי ככל שמתקדמים על-פני ציר הזמן שמיום שיצר משיב 1 קשר עם הסוכן, הראיות לקיומה של עבירת קשירת הקשר לביצועה פשע הולכות ומתחזקות.

לפחות שש פעמים נוספות לאחר שיצר משיב 1 קשר עם הסוכן ונפגש עימו, הוא חוזר ומשוחח עם הסוכן טלפונית ונפגש עימו, כשבכל מפגש ומפגש ישנה התקדמות לכיוון המטרה שלשמה יצר משיב 1 קשר עם הסוכן.

במפגש הראשון משיב 1 מציע לסוכן להצטרף לעסקת יבוא הסמים, מציע את ירדן כמקום להעביר אליה את הסמים מדרום אמריקה ואף מוסר כי יש אדם בדרום אמריקה שיוכל לסייע בידם. הם משוחחים על סכומים ומחירים, **והמפגש מסתיים בכך שהסוכן אומר למשיב 1 להעביר אליו כתובת למשלוח הסמים.** לאחר המפגש הראשון ניתן לראות רצף של מפגשים

שכולם נועדו לקדם כוונתו ומטרתו של משיב 1. כך למשל, במפגש השני, אותו כאמור יוזם משיב 1 וסמוך לאחר המפגש הראשון, הסוכן **מקבל מהמשיב שני פתקים עם שתי כתובות בירדן אליהם ניתן יהיה לשלוח את הסמים**, והוא אף מציע לשלוח את הסמים בפחים של צבע ושואל לגבי עלות משלוח של הסמים לכל כתובת. בתאריך 31.10.2015, יום לאחר המפגש השני, נפגש משיב 1 עם הסוכן, שוב ביוזמתו, ובשיחה שנערכת בארבע עיניים הוא מציע להסתייע בחברה גדולה שמייבאת קונטיינרים מחו"ל, וכן מציע שישקיעו ב-10 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין מתוך 30 ק"ג שעתידיים לייבא. בנוסף, השניים שוחחו לגבי העלויות והמחירים, **כשבתום המפגש קבעו להיפגש למחרת עם בחור אותו הציע המשיב כמי שיכול לקשר אותם לחברה לקבלת פרטים מדויקים, וביום למחרת, בתאריך 1.11.2015, לאחר שתיאמו להיפגש בטלפון, נפגשו משיב 1 והסוכן בבאר שבע ונסעו לביתו של המשיב 1 בכסיפה. במעמד האמור מגיע משיב 2 לפגישה כמי שמעוניין לחבור לקשר ולייבא סמים**, והשלושה שוחחו על ייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין, על כמויות, מחירים, דרכי הסלקה והעברה. משיב 2 הציג עצמו כעוסק בסמים והציע לייבא סמים באמצעות חברה גדולה המייבאת צבע וברזל מברזיל, ולמעשה, בצירופו של משיב 2 כשותף לעסקה המתגבשת, משיב 1 מקדם את הצעתו לייבא את הסמים בפחי צבע. משיב 2 נוטל חלק

רצף המפגשים בין המשיבים לסוכן ממשיך, וכעולה מפגשתם בתאריך 20.11.2015, והגם שמשיב 2 עדכן את הסוכן כי נתפסו לו סמים מסוג מריחואנה באשקלון ושהפסיד כסף רב ולכן אין לו כסף להשקיע בייבוא הסמים, והגם שמשיב 1 מסר לסוכן כי הוא מושקע בסמים בירדן וכרגע אין לו מזומנים, ציינו השניים בפני הסוכן כי אינם מעוניינים לבטל את העסקה הנרקמת.

אין מדובר במפגש אקראי שבין הסוכן לבין המשיבים, במסגרתו עלתה הצעה כזו או אחרת מצדם, אלא במספר מפגשים רצופים, ביוזמת משיב 1 לרוב, למטרה אחת - לייבא סמים. רצף המפגשים עד לינואר 2016, ותוכני השיחות ממפגש למפגש, מלמדים לא רק על התקיימות היסוד העובדתי של עבירת קשירת הקשר אלא גם על התקיימות היסוד הנפשי. אין נפקא מינה אם העבירה שלשמה נוצר הקשר הגיע לכלל ביצוע או לא.

בענייננו מדובר במשיבים, ובעיקר משיב 1, אשר יזמו את הקשר עם הסוכן ואת המפגשים עימו, במטרה ובכוונה לבצע עבירה פלילית, והיסוד הנפשי מתגבש בד בבד עם ההסכמה לפעול יחד להגשמת אותה מטרה פלילית ומשעה שנוצר קשר בין שני אנשים או יותר לבצע עבירה פלילית, הושלמה העבירה.

כאמור, בענייננו יש להביא בחשבון כי לא הסוכן הוא זה שיצר את הקשר עם המשיבים, לא את המפגשים, לא את הראשון ולא אלה שאחריו. משיב 1 הוא זה שיוצר בעצמו קשר עם המשיב לשתי מטרות כשאחת מהן ייבוא סמים מחו"ל, הוא לא רק יוצר את הקשר הוא **המציע, הוא המקדם את הקשר, כשבשלב מאוחר יותר מצטרף משיב 2 ויחד הם מוסיפים לקדם את הקשר** בפעולות אותן הם מוציאים לפועל, כך למשל עת ניתנו בידי הסוכן כתובות ספציפיות להעברת הסמים, כתובות מיילים, כשהמשך הם אף מודיעים לסוכן כי אין בדעתם לבטל את העסקה, חרף קושי כספי שנבע מהשקעות של המשיב 1 בעסקי סמים בירדן ומתפיסתם סמים בהם השקיע משיב 2.

טענות בא-כוח המשיבים לפיהן המפגשים והשיחות נעדרים פירוט ומסוימות אין בהן ממש, שכן תוכני השיחות מלמדים על פרטים ועל מסוימות, והוסיף כי הגם שלא היו בנמצא פירוט ומסוימות, אין בכך להעלות או להוריד, שכן די בהסכמה עקרונית לביצוע העבירה הפלילית שלשמה נוצר הקשר (ראו למשל ע"פ 2681/15 בן שטרית ואח' נגד מדינת ישראל). במקרה לפניי

יש הרבה מעבר להסכמה עקרונית של המשיבים, שהם המציעים בעצמם, ואשר על-פי התנהלותם לאורך ציר הזמן, כעולה ומפורט בכתב האישום, נלמדת במובהק כוונתם לממש את מטרת הקשר לייבא סמים מחו"ל, ואין נפקא מינה אם מטרה זו יצאה סופו של דבר לפועל והתממשה, אם לאו.

למותר לציין ולהדגיש כי מטרתו הנוספת של משיב 1 לעבוד מול הסוכן בעסקי הסמים, ושגם בשלה יצר עימו קשר, יצאה לפועל, שהרי אין חולק על ביצועה של עסקת סחר בסמים שבין המשיבים לבין הסוכן.

ניתנה והודעה היום, ב' בחשוון התשע"ז, 3.11.2016, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

בא-כוח המשיב:

שמעתי את דברי ביהמ"ש באשר לראיות לכאורה. באשר לעילת המעצר, העילה היא סטטוטורית. מאידך, אין לנו כאן הרמטיות של איסור. גם בית המשפט העליון, שקבע שרק במקרים חריגים או נדירים אפשר לשחרר בעבירות סמים, הוסיף בשורה של פסיקה שכל מקרה יבחן לגופו, ושניתן לבחון חלופת מעצר. אני מגיש פסיקה בעניין של מאות קילוגרמים.

בשורה התחתונה, בטרם גיבוש החלטה סופית קיימת חובה לבדוק חלופת מעצר. צריך לבדוק משוכה זו, ולאחר מכן להגיע להחלטה. אני מציע לשלוח אותם לשירות המבחן, לצורך הגשת תסקיר בעניינם, אשר יבחן, בין היתר, אפשרות שחרורם לחלופת מעצר.

מבחינת המשיב 1, עברו רחוק יחסית. העבירה האחרונה שביצע היתה בשנת 2003, עבירה של סחיטה באיומים. יש לו הרשעה נוספת בהחזקה, מ-2002, והרשעה מ-1994 בעבירה של כניסה לשטח סגור.

מבחינת המשיב 2, גם הוא עברו רחוק. העבירה האחרונה שלו היא משנת 2004 בהפרת הוראה חוקית - הוא לא התייצב לעבודות שירות עקב כך שהיה חולה ולא הציג מסמכים. הרשעות נוספות שלו הן משנת 2004 ומשנת 2001.

אני חוזר ומבקש להפנות את המשיבים לשירות המבחן. לצד זאת יש להוסיף את הנתק היזום בקשר. משטרת ישראל ניתקו איתם קשר, כי הבינו שמדובר בפקה-פקה. הם הבינו שלא ניתן להוציא עוד כספים מהסוכן, ואז ניסו את הקילו.

המשטרה ניסתה, ובדקה, ולא יצא מזה כלום, וידעו שאין ביכולתו לעשות זאת. אני תובע את ההסבר ממדינת ישראל. הלקוח שלי אומר לי - אני אמרתי לסוכן, בסופו של דבר, שכל מה שהיה זה חרטא-ברתא, וכל המטרה שלהם היתה לסחוט כספים מהסוכן. עובדה שמאז המפגש האחרון לא התפתח כלום בין המשיבים לבין הסוכן, על אף שלפי הטענה מדובר בשני כרישים בעולם הסמים.

באת-כוח המבקשת:

המסוכנות נבחנת לאור נסיבות העושה ולאור נסיבות המעשה. יש כאן עבר רלוונטי - קשירת קשר לפשע למשיב 1.

חשוב לציין כי המשיבים שתקו בחקירותיהם. כאמור, עילת המעצר היא סטטוטורית. לכן קיימת חזקת מסוכנות, והנטל עובר למשיבים. עליהם להפריכו. הם לא עשו כך - הם שתקו. השתיקה שלהם מחזקת את המסוכנות שלהם. מאחר שלא הפריכו ולא הסירו את הנטל, המסוכנות שלהם מתעצמת.

ההלכות בעניין סמים ידועות - הכלל הוא מעצר, והחריג הוא השחרור. לאור הנסיבות, הקשר עם הסוכן, והעסקה שבסופו של דבר נרקמה, של קילו הידרו בסכום של 52,000 ₪, אנו סבורים שאין צורך בתסקיר, וניתן להורות על מעצרו עד תום ההליכים כבר עכשיו.

בא-כוח המשיבים:

זה לא המקרה לקבוע מיד שאין מקום לבחון חלופת מעצר. אין כאן חזרה, אין שיטה, אין תחכום, אין ריבוי עבירות, אין עבר ותנאים. לכן אבקש שהמשיבים יישלחו לקבלת תסקיר, שיבחן את כל ההיבטים, לרבות היתכנות חלופת מעצר.

החלטה

בהחלטה היום קבעתי קיומן של ראיות לכאורה לעבירת קשירת קשר לבצע פשע, וביחס לשני המשיבים אשר נגדם הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של קשירת קשר לייבא סמים מחו"ל, ועבירה של סחר בסמים מסוג קנבוס הידרו במשקל של קילו, בתמורה לסך של 52,000 ₪.

משנמצא קיומן של ראיות לכאורה ביחס לשתי העבירות המיוחסות למשיבים, עילת המעצר בענייננו הינה בעצמה גבוהה, נוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיבים. בא-כוח המשיבים עתר להפנותם לשירות המבחן, ואילו באת-כוח המבקשת מתנגדת. לדידה, נוכח טיב העבירות וחומרתן, אין מקום וצורך להידרש לתסקיר מעצר.

העבירות המיוחסות למשיבים חמורות, ונסיבות ביצוען חמורות גם הן והמסוכנות מהם הינה גבוהה. יחד עם זאת, בשים לב לעברם הפלילי הרחוק של שני המשיבים, ומבלי לטעת בליבם כל ציפייה באשר להחלטת בית המשפט לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, ותהא המלצתו אשר תהא, מתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר עד ליום 11.12.16.

קובעת לדיון ליום 11.12.16 בשעה 10:00.

המזכירות תעביר עותק של הפרוטוקול וכתב האישום לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום, ב' בחשוון התשע"ז, 3.11.2016, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה